

blevne, og hvad der har særlig Betydning, er, at de kunne sælges i Tyskland og Frankrig. Det er ikke Købet i Danmark, der har bestemt Kursen, men det er Udlandets Køb. Der har fra flere Sider været Tale om, at det var ønskeligt at udvide Garantien til andre Kreditforeninger. Jeg skal indrømme det ærede 2det Medlem for 9de Kreds, at der maaske i sig selv ikke var nogen Fare ved det, men man har ikke til Dato kunnet enes om at gaa denne Vej af Hensyn til det betydelige Beløb, som der bliver Statsgaranti for, idet man befrygter, at det maaske kunde svække Statens Kredit, naar der skulde optages Statslaan. Her drejer det sig kun om en Laanesum af 70 Millioner Kr.; men hvis man tager de andre Kreditforeninger med, vil det løbe op til tusinde Millioner eller da i alt Fald meget højt. Jeg husker ikke, om ikke Østifternes Kreditforening har Laan til et Beløb af 500 Millioner Kr. Det er derfor, man har holdt sig tilbage. Men det er Garantien, der er det væsentlige ved Loven, og ikke det, at Staten betaler Taksationen. Med Hensyn til hvorvidt en Ejendom paa 8,000 Kr. nu svarer til en paa 6,000 Kr. i 1880, tror jeg nok, man kan sige, det forholder sig saaledes, der stikker større Kapital i Bygningerne nu. I det hele taget tror jeg, man kan stille Besidderne af disse Ejendomme ganske i Klasse med Husmænd, der har et Par eller tre Køer, saa man ikke behøver at være bange for at gaa op til dette Beløb, i Særdeleshed, da det er indrømmet, at der ikke er nogen Fare med Hensyn til Garantien. At det medfører en lille Udgift for Statskassen at der kommer flere Laantagere, det skal jeg indrømme.

J. C. Sørensen: Det blev af det ærede 2det kongevalgte Medlem udtalt, at før 1880 kunde Ejerne af smaa Ejendomme ikke faa Laan i Kreditforeningerne, og det var Grunden til, eller en af de væsentligste Grunde til, at Loven af 1880 blev vedtagen. Jeg ved ikke bedre end, at i alt Fald Østifternes Kreditforening, som er grundlagt i 1851, i sine Statutter havde Bestemmelser om, at der kunde gives Laan lige ned til 600 Kr. i saadanne mindre Ejendomme. Disse Bestemmelser staa ved Magt den Dag i Dag, og jeg tror altsaa ikke, at Vanskeligheden ved overhovedet at faa faste Laan, alene kan have været Grunden til den nugældende Lov. Adgangen for de smaa Ejendomme til at faa saadanne Laan var ingenlunde spærret.

Saa blev der af det samme ærede Medlem anført, at den eneste Begunstigelse, som Ejerne af disse smaa Ejendomme egentlig have, er den, at de faa fri Taksation, altsaa indvinde en halv Snes Kroner ved hvert Laans Optagelse. Der maa jeg dog gøre opmærksom paa, at den væsentligste Begunstigelse, der er given Husmændene, naturligvis ligger i Rentegarantien og ikke blot i, at Taksationen betales af Staten. Jeg tror, at alle vistnok ville være enige om, at den Sikkerhed, som gives Obligationerne ved den 4 pCts Rentegaranti, maa regnes for ikke saa lidt værdifuldere end det Beløb, der ydes til Dækning af Omkostningerne ved Laanenes Optagelse.

Da ikke flere ønskede at udtale sig, sluttedes Forhandlingen.

Sagens Overgang til 2den Behandling vedtoges uden formelig Afstemning.

la Cour: Jeg foreslaar Sagen henvist til et Udvalg paa 9 Medlemmer.

Juul-Rysensteen: Det er aldrig behageligt at skulle stemme mod et Forslag, som et Medlem af ens eget Parti stiller, men jeg ser virkelig ikke nogen Grund til at stemme for dette Udvalgs Nedsættelse, særlig ikke efter de Udtalelser, der ere komne fra den ærede Forslagsstiller (la Cour), Udtalelser, som jeg aldeles ikke vedkender mig. Thi skulde dette Udvalgs Nedsættelse føre til, at man kom ind paa en Forhandling om, hvorvidt alle vi, der overhovedet have laant Penge, skulle have Statsgaranti, vilde jeg beklage det i allerhøjeste Grad. Var denne Ytring ikke falden, skulde jeg ikke have modsat mig Udvalgets Nedsættelse, men da den er falden, vil jeg absolut stemme imod det.

Rottbøll: Da jeg havde Ordet i denne Sag, sluttede jeg med at sige, at hvis der fra en enkelt Side blev foreslaaet Udvalg, vilde jeg ikke modsætte mig det. Den Side, det nu er foreslaaet fra, er imidlertid meget enkel, forekommer det mig, idet det kun lader til at være et enkelt Medlem i Salen, der ønsker et saadant Udvalg. Min Udtalelse havde imidlertid den Mulighed for Øje, at en *Gruppe* her i Salen maatte ønske Sagen henvist til et Udvalg. Da dette ikke er Tilfældet, vil jeg foreslaa mine Meningsfæller at stemme mod Udvalgets Nedsættelse.